

MODEL BARCELONA

Èxit exportable o relat esgotat?

1975-2008
Arquitectura a Barcelona.
De l'esperança a la crisi
PLANOL-GUIA

Idea, textos i fotografies
El globus vermell

Diseny gràfic
Niecho Sanz
www.niechosanz.com

Agàfams
Martí Gratacós Rold, Pol Asbert

PLAÇA DEL/ PAÍO/ CATALAN/

Sants

Viaplana/ Piñón. 1983

Premi FAD Arquitectura

VELÒDROM MUNICIPAL D'HORTA

Pg. Vall d'Hebron, 185

Esteve Bonell i Francesc Riús. 1984

Premi FAD Arquitectura

Premi FAD Arquitectura (Opinió)

HABITATGE/ VI'TA PARK

Millán González, 71

Francesc Fonollà. 1984

REFORMA I MILLORA DE LE/ PLACA/ DE GRÀCIA

Vila de Gràcia

Places Diamant, Raspall, Sol, Trilla i Virreina

Bach-Mora. 1985

JARDIN/ DE LA VILLA CECÍLIA

Sarrià

Martínez Lapeña-Torres. 1986

Premi FAD

Espais públics

PARC DEL CLOT

El Clot

Daniel Freixes i Vicente Miranda. 1986

Premi FAD Arquitectura (Opinió)

VIA JÚLIA

Nou Barris

Bernardo de Solà i Josep Maria Julià. 1986

/EU CENTRAL DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Rbla. Catalunya, 126

Casa Serra.

Jordi Garcés i Cadafalch. 1988

Correa-Milà. 1987

REFORMA I AMPLIACIÓ DEL MU/EU PICA/JO

Montcada, 15-23

Garcés-Sòria. 1987

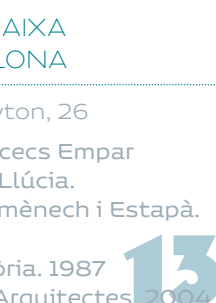
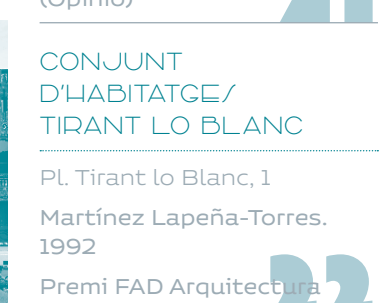
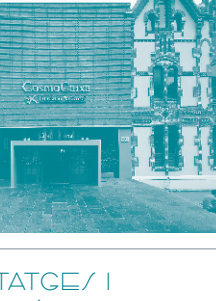
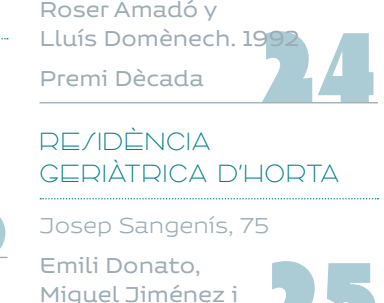
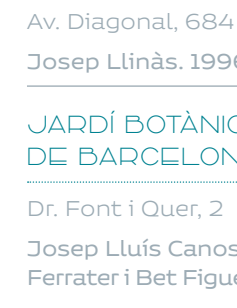
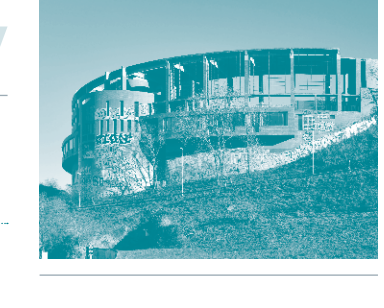
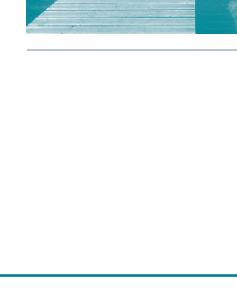
Jordi Garcés. 2003

Garcés-de Seta-Bonet. 2013

MOLLE DE LA FU/TA

Port Vell, Barri Gòtic

Manuel de Solà-Morales. 1987

E/COLA DE LA CREUETA DEL COLL El Coll MBM (Martorell, Bohigas, Mackay). 1987 	E/COLA MUNICIPAL DE VELA Moll de Gregal, 33 MBM (Martorell, Bohigas, Mackay). 1991 	CENTRE DE CULTURA CONTEMPORÀNIA DE BARCELONA (CCCB) Montalegre, 5 Casa de la Caritat. Josep Oriol Mestres. 1861 Viaplana / Piñón. 1993 Premi Ciutat de Barcelona Premi FAD Arquitectura (Opinió)
E/COLA JOSEP MARIA JUJOL Riera de Sant Miquel, 39 Tallers Manyach. Josep Maria Jujol. 1918 Bach-Mora. 1987 Premi FAD Arquitectura 	PI/CINA DE /ALT/ DE MONTJUÏC Av. Miramar, 31 Josep Serra Robert. 1929 Antoni de Moragas. 1984 1992 	ILLA DIAGONAL Av. Diagonal, 545 Rafael Moneo i Manuel de Solà-Morales. 1995 Premi FAD Arquitectura
CO/MOCAIXA BARCELONA Isaac Newton, 26 Asil per a cecs Empar de Santa Llúcia. Josep Domènech i Estapà. 1909 Garcés-Sòria. 1987 Terradas Arquitectes. 2004 	TORRE DE DE TELECOMUNICACIÓ/ DE COLL/EROLA Ctra. de Vallvidrera al Tibidabo Norman Foster. 1992 Premi Ciutat de Barcelona Premi FAD Arquitectura (Opinió) 	DALAU NOU DE LA RAMBLA La Rambla, 88 MBM (Martorell, Bohigas, Mackay). 1994 APARTHOTEL CITADINE/ La Rambla, 122 Bonell i Gil. 1994 Premi Ciutat de Barcelona
48 HABITATGE/ I CENTRE CÍVIC Nou de la Rambla, 39 Joan Añas i Lluís Pérez de la Vega. 1988 	CONJUNT D'HABITATGE/ TIRANT LO BLANC Pl. Tirant lo Blanc, 1 Martínez Lapeña-Torres. 1992 Premi FAD Arquitectura Premi Dècada 	MUSEU D'ART CONTEMPORANI DE BARCELONA (MACBA) Pl. dels Àngels, 1 Richard Meier, Isabel Bachs i Fernando Juan Ramos. 1995 Premi FAD Arquitectura (Opinió)
CENTRE D'ART/ VANTA MÓNICA La Rambla, 7 Viaplana / Piñón. 1989 Albert Viaplana. 2003 Premi Ciutat de Barcelona 	BIBLIOTECA DE LA UPE (DIPÒIT DE LE/ AIGÜE/ DEL PARC DE LA CIUTADELLA) Ramon Trias Fargas. 25-27 Clotet-Paricio. 1992 Premi Dècada 	EDIFICI D'HABITATGE/ Carme, 55 • Roig, 28-30 Josep Llinàs. 1994 Premi Ciutat de Barcelona Premi Dècada
PALAU /ANT JORDI Pg. Olímpic, 5 Arata Isozaki. 1990 Premi Ciutat de Barcelona Premi FAD Arquitectura (Opinió) 	EDIFICI-PORTA VILA OLÍMPICA Av. Icària, 133 Roser Amadó y Lluís Domènech. 1993 Premi Dècada 	AULARI I BAR DER A LA FACULTAT DE DRET Av. Diagonal, 684 Josep Llinàs. 1996
PARC DE L'E/TACIÓ DEL NORD El Fort Pienç Arriola & Fiol Arquitectes i Beverly Pepper. 1991 	TRE/ ILLE/ D'HABITATGE/ A L'EIXAMPLE DE CERDÀ Ramon Turró, s/n Carlos Ferrater. 1992 Premi Dècada 	JARDÍ BOTÀNIC DE BARCELONA Dr. Font i Quer, 2 Josep Lluís Canosa, Carlos Ferrater i Bet Figueras. 1999 Premi Ciutat de Barcelona Premi FAD Espais exteriors Premi FAD Espais exteriors (Opinió)

INTRODUCCIÓ

Aquest plànol-guia recorre l'arquitectura projectada a Barcelona entre 1975 i 2008, des de la Transició democràtica fins a les portes de la crisi econòmica, període marcat pel que s'ha anomenat «mòdul Barcelona». Mostra edificis i espais que van des de petites intervencions en l'espai públic fins a grans operacions urbanes, i que condensen tant les aspiracions d'una ciutat més cohesionada, com les tensions de la col·laboració publicoprivada, la marca urbana i la pressió turística. Obrer cubres que encara avui conserven sentit com a servei públic i com a memòria viva d'un moment clau en la definició de la identitat urbana de Barcelona.

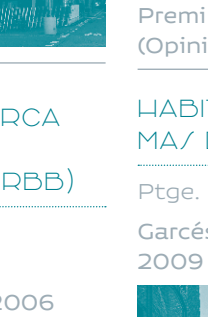
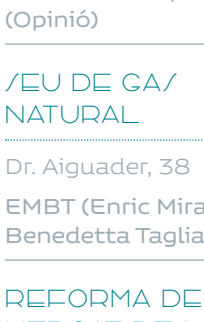
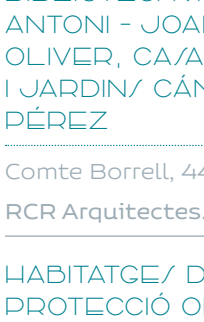
BARCELONA 2026

Capital Mundial de l'Arquitectura

Aquesta publicació forma part de la programació de Barcelona 2026 Capital Mundial de l'Arquitectura, designació de la UNESCO i la UIA (Unió Internacional d'Arquitectes) que convertirà la ciutat en un fòrum global d'arquitectura, urbanisme i paisatgisme. Al llarg de deu mesos, l'Ajuntament de Barcelona desplegarà una programació multidisciplinària realitzada en col·laboració amb escoles, universitats i entitats professionals i culturals. A més a més, Barcelona també acull el Congrés Mundial d'Arquitectes de la UIA 2026, consolidant-se com l'epicentre mundial de l'arquitectura.

Barcelona 2026 Capital Mundial de l'Arquitectura compta amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i el Ministeri d'Habitatge i Agenda Urbana.

<https://guesbarcelona.elgjobusvernel.org/>

AUDITORI Lepant, 150 Rafael Moneo, 1999 	HABITATGE / DIAGONAL MAR / ILLA DE LALLUM Selva de Mar, 2 Clotet-Paricio, 2005 	EDIFICI MEDIADRO Av. Diagonal, 177 OAB (Carlos Ferrater), 2008
IN/TITUT DEL TEATRE PL. Margarida Xirgu Lluís Comerón i Ramon Sanabria, 2000 PARC DIAGONAL MAR Provençals del Poblenou EMBT (Enric Miralles i Benedetta Tagliabue), 2002	TORRE GLÒRIE / TORRE AGBAR Av. Diagonal, 209-211 Ateliers Jean Nouvel i b720 (Fermín Vázquez), 2005 BIBLIOTECA JAUME FUSTER PL. Lesseps, 20 Josep Llinàs i Joan Vera, 2005 Premi FAD Arquitectura	EDIFICI D'HABITATGE / PER A GENT GRAN Pg. Urrutia, 5 Joan Callís i Pia Wortman, 2008
BIBLIOTECA VILA DE GRÀCIA Torrent de l'Olla, 104 Josep Llinàs i Joan Vera, 2002 CAIXAFORUM Mèxic, 36 Arata Isozaki i BOMA, 2002 	EDIFICI D'HABITATGE / E/COLA MALLORCA Londres, 64 Coll-Leclerc, 2005 Premi Ciutat de Barcelona 	HABITATGE / /SOCIAL / PER A JOVE / CAN CARALLEU Av. Josep Vicenç Foix, 22 Peris+Torral, 2008
ILLA D'EQUIPAMENT / FORT PIENC PL. Fort Pienc Josep Llinàs, 2003 Premi Ciutat de Barcelona PARC CENTRAL DE NOU BARRI / La Guineueta Arriola & Fiol, 2003 	PARC DE RECERCA BIOMÈDICA DE BARCELONA (PRBB) Dr. Aiguader, 88 Brullet-De Luna i Albert de Pineda, 2006 Premi FAD Arquitectura (Opinió) /EU DE CA / NATURAL Dr. Aiguader, 38 EMBT (Enric Miralles i Benedetta Tagliabue), 2005 	HABITATGE / MA / DE RODA Ptge. Mas de Roda, 5 Garcés-de Seta-Bonafant, 2009
ORDENACIÓ DE LA RONDA DEL MIG / RAMBLA BRAVIL Rbla. Brasil Jordi Henrich i Olga Tarrasó, 2003 Premi Dècada E/PLANADA FÒRUM / PÈRGOLA FOTOVOLTAICA El Besòs i el Maresme Martínez Lapeña-Torres, 2004 Premi Ciutat de Barcelona Premi FAD Espais exterior 	REFORMA DEL MERCAT DE LA BARCELONETA PL. Poeta Boscà Josep Miàs, 2007 Premi Ciutat de Barcelona HABITATGE / PER A JOVE / Ali Bei, 94 Conxita Balcells, 2007 	EDIFICI MEDIA-TIC Sancho de Ávila, 133 Cloud 9 (Enric Ruiz de Celis), 2009 /EU DE LA CMT Bolívia, 56 Batlle i Roig, 2010 PLUG-IN BUILDING Pujades, 51-57 Josep Miàs i Gifré, 2011
CENTRE DE CONVEN- CION / INTERNACIONAL DE CATALUNYA (CCIB) PL. Willy Brandt, 14 Marta Cervelló i Josep Lluís Mateo, 2004 MERCAT DE /ANTA CATERINA I HABITATGE / PER A ANCIAN / Av. Francesc Cambó, 16 Mercat de Santa Caterina. Josep Buxareu i Josep Mas i Vila, 1848 EMBT (Enric Miralles i Benedetta Tagliabue), 2005 Premi Ciutat de Barcelona 	BIBLIOTECA /ANT ANTONI - JOAN OLIVER, CA/AL D'AVI / I JARDIN/ CÁNDIDA PÉREZ Comte Borrell, 44 RCR Arquitectes, 2003 HABITATGE / DE PROTECCIÓ OFICIAL PER A JOVE / Sant Adrià, 33 Emiliano López i Mònica Rivera, 2007 Premi FAD Arquitectura HABITATGE / VÈRTIX Bac de Roda, 104 OAB (Carlos Ferrater), 2007 	FILMOTECA DE CATALUNYA PL. Salvador Seguí, 1-9 MAP Arquitectes (Marta Cervelló i Josep Lluís Mateo), 2011 NOU MERCAT DEL / ENCANT / Av. Meridiana, 69 b720 (Fermín Vázquez), 2013
PL. Willy Brandt, 14 Marta Cervelló i Josep Lluís Mateo, 2004 MERCAT DE /ANTA CATERINA I HABITATGE / PER A ANCIAN / Av. Francesc Cambó, 16 Mercat de Santa Caterina. Josep Buxareu i Josep Mas i Vila, 1848 EMBT (Enric Miralles i Benedetta Tagliabue), 2005 Premi Ciutat de Barcelona 	BIBLIOTECA /ANT ANTONI - JOAN OLIVER, CA/AL D'AVI / I JARDIN/ CÁNDIDA PÉREZ Comte Borrell, 44 RCR Arquitectes, 2003 HABITATGE / DE PROTECCIÓ OFICIAL PER A JOVE / Sant Adrià, 33 Emiliano López i Mònica Rivera, 2007 Premi FAD Arquitectura HABITATGE / VÈRTIX Bac de Roda, 104 OAB (Carlos Ferrater), 2007 	FILMOTECA DE CATALUNYA PL. Salvador Seguí, 1-9 MAP Arquitectes (Marta Cervelló i Josep Lluís Mateo), 2011 NOU MERCAT DEL / ENCANT / Av. Meridiana, 69 b720 (Fermín Vázquez), 2013
PL. Willy Brandt, 14 Marta Cervelló i Josep Lluís Mateo, 2004 MERCAT DE /ANTA CATERINA I HABITATGE / PER A ANCIAN / Av. Francesc Cambó, 16 Mercat de Santa Caterina. Josep Buxareu i Josep Mas i Vila, 1848 EMBT (Enric Miralles i Benedetta Tagliabue), 2005 Premi Ciutat de Barcelona 	BIBLIOTECA /ANT ANTONI - JOAN OLIVER, CA/AL D'AVI / I JARDIN/ CÁNDIDA PÉREZ Comte Borrell, 44 RCR Arquitectes, 2003 HABITATGE / DE PROTECCIÓ OFICIAL PER A JOVE / Sant Adrià, 33 Emiliano López i Mònica Rivera, 2007 Premi FAD Arquitectura HABITATGE / VÈRTIX Bac de Roda, 104 OAB (Carlos Ferrater), 2007 	FILMOTECA DE CATALUNYA PL. Salvador Seguí, 1-9 MAP Arquitectes (Marta Cervelló i

L'IMPULS URBÀ DELS ANYS VUITANTA

Amb el restabliment de la democràcia a Espanya i la constitució del primer ajuntament democràtic el 1979, Barcelona inicia una profunda transformació urbana. Aquest canvi està marcat per la voluntat de reconstruir la ciutat des d'una perspectiva més propera, pública i cohesionadora. Després d'anys de dictadura, d'un urbanisme desendregat i especulatiu, i d'una forta reivindicació veïnal a finals de la dictadura i durant la Transició, les primeres polítiques urbanístiques municipals tenen un clar component social.

La ciutat hereta les fractures urbanes generades durant el franquisme i les prioritats d'aquesta nova etapa són evidents: dotar els barris d'equipaments i espais públics dignes, millorar les condicions de vida en zones denses i degradades i restituir la continuïtat urbana entre el centre i el que s'havia tractat com a perifèria. El Pla General Metropolità de 1976 estableix les bases d'aquesta nova manera de fer ciutat, però no és fins al 1979 quan es comencen a materialitzar intervencions significatives.

Aquest període es caracteritza per una aproximació curiosa a l'escala local, una arquitectura de petit format, sensible vers el teixit social existent, i una planificació que, sense grans gesticulacions, té un impacte decisiu en la qualitat urbana, tota una estratègia anomenada «acupuntura urbana». L'Ajuntament comença a exercir un lideratge actiu en el projecte urbà i, així, espais abans descuidats esdevenen punts de trobada i carrers oblidats per l'Administració es cusen amb el teixit del voltant. En aquest context, Oriol Bohigas representa una figura clau que, amb la màxima «Sanejar el centre, monumentalitzar la perifèria», resumeix la voluntat de fer una ciutat més equitativa, estructurada i habitable. Aquesta dècada és el fonament d'un model que, anys més tard, es projectarà al món.

COSINT LA CIUTAT

Durant els anys vuitanta i noranta, Barcelona converteix l'espai públic en una de les principals eines per repensar la ciutat. Després d'anys de desordre urbanístic, carrers i places deixen de ser espais residuals per esdevenir escenari de vida quotidiana i d'articulació social. Aquesta transformació va a càrrec dels anomenats «Llapis d'Or», un grup de joves arquitectes que troben l'oportunitat de posar en pràctica les seves idees, que fa temps que debaten, sobre l'espai col·lectiu. En aquest grup hi tenen una presència destacada les dones arquitectes, fins llavors relegades a un segon pla de la professió, i que aporten una mirada indispensable en la construcció de la ciutat.

L'estratègia se centra a guanyar espai públic a través de nous parcs, jardins i les mal anomenades «places dures», que sovint responen a la necessitat de crear espais públics molt transitats, polivalents o sobre infraestructures soterrades. Aquests espais es pensen per a un ús íntens; festes de barri, jocs o trobades informals. Ocupen espais degradats, aparcaments incontrolats o abocats a la marginalitat, i els transformen en punts de referència que donen identitat als barris i reforcen la vida veïnal.

La reurbanització s'aborda de manera integral i, amb aquest objectiu, es dissenya un catàleg d'elements urbans —rigoles, vorades, quals, embornals i escocells— que, amb un mobiliari i un enllumenat homogenis, acaba definint la imatge de l'espai públic de la ciutat. Aquesta coherència en els detalls cus les discontinuïtats urbanes i dota la ciutat d'una identitat pròpia i reconeixible.

Tot i que algunes intervencions van rebre crítiques per la seva fredor, el model va establir unes bases sòlides de qualitat urbana que han perdurat durant dècades. Allò que va néixer com una aposta per la ciutat cívica es manté avui com un llegat que defineix el caràcter de Barcelona.

CAP A LA CIUTAT POLICÈNTRICA

El 1987, sota la direcció de Joan Busquets com a cap dels serveis d'urbanisme, Barcelona formula el projecte d'àrees de nova centralitat». Neix de la voluntat de superar la concentració de l'activitat econòmica, comercial i de serveis a Ciutat Vella, l'Eixample i l'eix central de la Diagonal tot generant nous pols urbans en diferents punts de la ciutat. Es defineix una llista de deu àrees estratègiques a les quals, amb l'impuls dels Jocs Olímpics, se n'hi incorporen dues de noves mentre se'n reforcen dues de les plantejades inicialment.

Aquestes àrees es pensen com a nusos del teixit urbà, amb una escala molt més gran que les primeres intervencions de l'etapa democràtica. Es treballa sobre peces senceres de ciutat, on es combinen espai públic, equipaments, habitatge, nous viaris i activitat econòmica. Per fer possible aquesta ambició, es busca explícitament la col·laboració entre inversió pública i iniciativa privada, que esdevé un dels trets característics de l'estratègia. En aquest marc, amb els usos comercials es dona prioritat a grans superfícies i centres comercials, com en les actuacions a Diagonal-Sarrià, Can Dragó, Port Vell o Diagonal-Prim, així com a l'arribada de cadenes hoteleres internacionals i edificis d'oficines emblemàtics.

Les àrees de nova centralitat funcionen més com un full de ruta a llarg termini que no pas com operacions puntuals. Algunes zones es transformen amb relativa rapidesa, com Diagonal-Sarrià o Can Dragó, mentre que d'altres continuen avui en procés de consolidació, com les Glòries o la Sagrera. El canvi d'escala és evident: ja no es tracta només d'acupuntura en punts concrets, sinó de reconfigurar fragments sencers del mapa de Barcelona. Aquest pas cap a una ciutat més policèntrica ha continuat condicionant, dècades després, la manera d'entendre les grans transformacions urbanes a la ciutat.

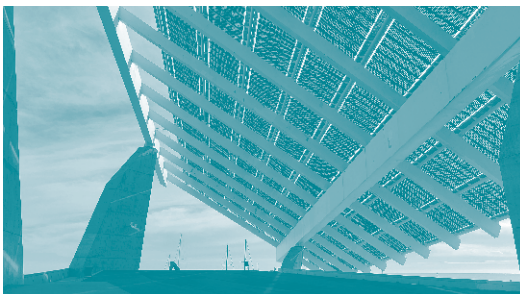
TRANSFORMACIONS ACCELERADES

Es diu que Barcelona ha avançat per l'empenta de grans esdeveniments. La ciutat ha seguit una estratègia de desenvolupament urbà que ha utilitzat aquestes ocasions com a catalitzadors de transformacions profundes. Les exposicions universals de 1888 i 1929 van permetre urbanitzar grans àrees de ciutat —Ciutadella i Montjuïc— i van fixar un precedent: aprofitar l'oportunitat per guanyar espai públic, infraestructures i nous equipaments.

Amb els Jocs Olímpics de 1992, aquest model assoleix una nova escala. A partir de la designació de Barcelona com a seu olímpica, es desplega un pla amb quatre grans àmbits d'intervenció —Vila Olímpica, Montjuïc, Vall d'Hebron i Diagonal—. A diferència d'altres ciutats, les instal·lacions i els espais urbanitzats són projectes pensats per a la seva repercussió postolímpica, amb la recuperació del front marítim com una de les operacions més emblemàtiques.

El Fòrum de les Cultures 2004 representa una altra fase del mateix model, però també en mostra els límits. L'esdeveniment, celebrat per primera vegada a Barcelona, neix per justificar la gran operació de transformació a l'extrem del Besòs i completar la continuïtat del litoral barceloní. Tot i aportar nous espais públics i equipaments, el relat institucional no connecta amb la ciutadania: el discurs distant de l'Administració ocasiona una baixa participació de la ciutadania i crítiques a l'especulació i a l'escassa sensibilitat social i ambiental.

Així, els grans esdeveniments han estat alhora motors de renovació i fonts de conflicte. Han obert la ciutat al mar, han millorat infraestructures i han projectat Barcelona al món, però també han contribuït a l'encaïment de l'habitatge, a la pressió turística i a la gentrificació de diversos barris. Són moments de tensió entre ciutat real i ciutat imaginada, entre el dret a la ciutat i el desig d'exhibició.

DE BARRI INDUSTRIAL A DISTRICTE DE LA INNOVACIÓ

El 22@ és el projecte que transforma el Poblenou, l'antic «Manchester català», un paisatge de fàbriques buides i solars degradats, en un districte tecnològic i creatiu dins la trama de l'Eixample. Es tracta d'una modificació del Pla General Metropolità sobre unes 200 hectàrees —equivalents a més de cent illes de l'Eixample— amb l'objectiu de reconvertir sòl industrial obsolet mitjançant l'economia del coneixement.

El pla introdueix la qualificació de sòl 22@, que permet augmentar l'edificabilitat a canvi de cedir espai per a habitatge protegit, equipaments i zones verdes. S'aposta per una ciutat compacta on oficines, habitatges i serveis convisquin en un mateix teixit urbà reinterpretant el sistema de Cerdà: les illes són més permeables i combinen peces aïllades i espais verds, i es trenca la repetició sistemàtica del xamfrà en diagonal. Arquitectònicament, el 22@ combina la rehabilitació de naus industrials amb nous edificis d'oficines, hotels i centres de recerca, sovint de grans dimensions, que canvien l'escala i el perfil del barri. Molts edificis incorporen criteris d'arquitectura sostenible, amb façanes bioclimàtiques o sistemes d'estalvi energètic, que els permeten obtenir certificacions ambientals i projectar una imatge de districte innovador i verd.

El balanç, però, és ambivalent. D'una banda, el 22@ ha aportat activitat econòmica, llocs de treball qualificats i nous espais públics, i situa Barcelona al mapa dels districtes d'innovació. De l'altra, el procés ha estat molt polèmic: la protecció del patrimoni industrial ha arribat tard i sobre un nombre limitat d'elements, i l'augment del valor del sòl ha accelerat la gentrificació i ha desplaçat veïnat i petits tallers. Aquesta transformació posa en qüestió fins a quin punt el nou «districte creatiu» respecta la memòria obrera i el dret a la ciutat dels qui ja hi vivien.

CRONOLOGIA	
Anys 70 i 80	Lluites socials per equipaments i espais públics dignes
1973	Fi de l'alcaldia de Porcioles
1975	Mort de Franco
1975-1980	Transició democràtica
1976	Aprovació del Pla General Metropolità (PGM)
1977	Primeres eleccions espanyoles
1978	Constitució espanyola
1979	Estatut d'Autonomia de Catalunya
1979	Primer Ajuntament democràtic
1980	Primeres eleccions catalanes
1986	Elecció de Barcelona com a seu dels Jocs Olímpics
1986	Inici de la campanya «Barcelona posa't guapa»
1987	Presentació del pla «Àrees de nova centralitat»
1992	Jocs Olímpics
1996	Anunci del Fòrum de les Cultures
1996-2008	Bombolla immobiliària
2000	Modificació del PGM per al 22@
2004	Fòrum de les Cultures
2008	Crisi financera global

PREMIS D'ARQUITECTURA

Premi Príncep de Gatlles. Atorgat per la Universitat de Harvard a transformacions urbanes que milloren la qualitat de vida, Barcelona el rebé per les intervencions en l'espai públic realitzades entre 1981 i 1987.

Royal Gold Medal. El Royal Institute of British Architects atorga habitualment aquest premi a arquitectes. Barcelona és l'única ciutat que l'ha rebut.

Premi FAD. Premi més antic de la península ibèrica. Impulsat, entre d'altres, per Oriol Bohigas el 1958, va néixer per fomentar la modernitat arquitectònica.

Premi Ciutat de Barcelona. Màxim reconeixement que atorga l'Ajuntament de Barcelona a la creació, la investigació i la producció cultural feta anualment a la ciutat.

Premi Dècada. Fundat per Òscar Tusquets, s'atorga a una obra d'arquitectura de Barcelona quan fa deu anys de la seva finalització per reconèixer el seu bon envelliment.

1975-2008
ARQUITECTURA
A BARCELONA
DE L'E/PERANÇA A LA CRI/I

- Parcs i espais públics
- Edificis
- Àrees de nova centralitat (📍 Àrees olímpiques)
 - Diagonal-Sarrià
 - Carrer Tarragona
 - Renfe-Meridiana (Can Dragó)
 - Plaça Cerdà
 - Carles I-Av. Icària (Vila Olímpica)
 - Port urbà (Port Vell)
 - Plaça de les Glòries
 - Vall d'Hebron
 - La Sagrera
 - Diagonal-Prim (Diagonal Mar/Fòrum)
 - Àrea olímpica de la Diagonal
 - Anella olímpica
- Àrea del 22@

